

и сынаѣтъ Ісаакѡвѡхъ, вѣднѡ сасѡхъ сичкото
 свое семейство преминалъ въ Египетѡхъ,
 аѣкто тамѡхъ сынаѣтъ негѡвѡхъ Іосифѡхъ, съ
 аѣктивіе Божіагѡ Промысла, отъ рѡб-
 ското состоаніе и отъ темницаѡта, въз-
 вѣденѡхъ былъ на пѣрвата стѣпень на честѡ
 и на царскитѣ достѡйнства. Въ продол-
 жѣніе на 250 годѣны, Еврейтѣ живѣли
 въ Египетѡхъ спокѣйнѡ и счастливѡ: но
 наипѡслѣ, зашто сѡ оумножили многѡ,
 Египетскитѣ царѣ начѣнали да ги оугне-
 табатѡхъ лѡтѡ. Тогѡзи Еврейтѣ подѡхъ по-
 кровительството на самагѡ Бѡга, и подѡхъ
 предводительство на Пророкатѡхъ и Богов-
 дохновеннѡхъ мѡжѡхъ Моисѣа, и излѣзли
 и зѡхъ Египетѡхъ, и чѡднѡхъ преминали презѡхъ
 чермнѡто морѣ и стапили въ Іракіа. Тѡкѡхъ
 благоволилъ Бѡгѡхъ да имѡхъ даде чрезѡхъ Моу-
 сѣа заповѣди, но зашто не вѣрвали на
 Божитѣхъ ѡвѣщаніаѡта, ѡсѡдѣли сѡ да сѡ
 скитатѡхъ въ Іракіискитѣ постыни 40 го-
 дѣны. Наипѡслѣ Еврейтѣ стапили въ пред-
 ѡпредѣленната тѣмѡхъ отъ Бѡга землѡ,
 сѣрѣчь въ Палестина. Сѡдѣитѣ или ста-
 рѣйшинѡхъ тѣхъ, който отъ самагѡ Бѡга сѡ
 и зѣирали, оуправлѡвали ги: но наипѡслѣ
 Еврейтѣ рѣшили сѡ да си направатѡхъ Мо-

1461 г.
 пренѡхъ
 Р.Х.